

FAMILIA

BUDA-PESTA

2 Noembrie st. v.
10 Noembrie st. n.

Va eși joi'a și duminică.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 83.

ANULU XIV.
1878.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Viéti'a publica în Români'a.

— Din „Soll si Haben.“ —

Nu s'au împlinitu înca nici 20 de ani decând Moldova și Muntenia s'au unitu. Români erau Moldovenii întocmai ca Muntenii; aceeași stare de lucruri, aceleași aspirațiuni, aceleași mari interese și hotărâu să lucreze împreună.

Adeverurile istorice nu potu fi înse nesocotite: chiar în puterea starilor topografice, patru vécuri de a rëndulu cele două țeri traisera în desbinare, și acum nu erá cu putinția, că ómenii s'au se întielega numai decátu. Pâna în diu'a de astadi partidele țerii sânt întemeiate nu numai pe deosebirea de principii, ci totu odata și pe deosebirea de provincii. Sânt în țiera conservatori și liberali; conservatorii se împartu înse în betrânii din Iasi și betrânii din Bucuresci, în junii conservatori din Iasi și în jun'a drepta din Bucuresci; iera liberalii în Muntenia sânt „partidu naționalu-liberalu“, câta vreme în Moldova sânt „fracțiune libera și independenta.“

Aceste grupari sânt rezultate istorice; ele înse pentru aceea nu mai putínu jignescu lucrarea împreuna a tuturor cetăținilor. O parte destulu de însemnata a puterilor noastre se consuma în lupta pentru bun'a întielegere.

Afara de Moldoveni și Munteni mai iau parte la viéti'a publica din Români'a și multi Ardeleni, Ungureni, Banățieni și Bucovinieni.

Români sânt și acestia, ba adese ori chiar Români foarte încapatinati. Ei au crescutu înse în mijlocul unor stari de lucruri cu totul deosebite de cele din Români'a și asiá întra în viéti'a noastră publica de o potrivă cu niste ómenii mai multu ori mai puținu straini.

Venindu în Români'a, Românulu de peste Carpati afla, că frații sei de aici sânt niste Români cam curiosi; iera acesti frati îl privescu pe dânsulu, că pe unu Românulu cam originalu, cam singuru în felulu seu.

Întielegerea între acesti Români în deobște e cam anevioasă, ba câte odata chiar peste putinția. Nu putine puteri se consuma în acésta țiera în lupta cu Ardelenii staruitori și consecenti pâna la încapatinare.

Sânt, dupa tóte aceste, în țiera Români Macedoneni, cari și ei au deosebitulu lor felu de a fi și de asemenea consuma o parte din puterile statulu românulu.

S'au ne închipuimu acum pe toti acesti Români lucrându împreună, și vom întielege câtu de firésca e zapacéla, în care ne aflăm. Chiar fiindu toti Români adeverati, toti ómenii cum se cade, toti doritori

de binele poporului, deosebiti înse prin educație, gradulu de cultura și prin tradițiunile lor, se cërta mereu între dânsii, se credu mai rei decátu ce sânt și își consuma puterile în o lupta stérpa.

Fără îndoieála, tocmai fiindu centrulu, în care se întelnescu tóte elementele poporului românescu, statulu românulu ajunge a puté împlini o misiune cu multu mai presus decátu aceea a unui statulu isolatu. Prin împreun'a lucrare a tuturor Românilor dezvoltarea noastră se asiéza pe niste temelii de o croiala mai întinsa și individualitatea naționala ni se îmbogățiesce. E înse vorb'a, că ne aflăm într'unu stadiu de nedumirire sociala, și că de ocamdăta participarea altor elemente straine la viéti'a noastră ne zapacesce și ne împedeca în lucrare.

Bun'a întielegere între Români totu s'ar mai puté pune la cale: sânt înse în Români'a multi, foarte multi ómenii, cari nici nu sânt Români.

În tóte vremile, atâtu în virtutea poziției topografice, câtu și a bogăției sale, pamântulu românescu a fost țier'a navalirilor de popóre.

Nici véculu nostru nu a fost scutitu de acésta sórta.

S'au numerăm ómenii ce i-au parte la viéti'a publica din Români'a și vom gasi, că partea cu deseversire mare sânt straini și mai alesu Greci și Bulgari.

Fără îndoieála toti acestia sânt românisati ori celu puținulu pe cale de a se românisa. Vorb'a e înse, că aceste elemente straine au unu temperamentulu deosebitu de alu nostru și tendința firésca de a face s'au prevaleze în viéti'a noastră publica vederile și nisuintiele lor, că elementele române, și asiá destulu de nedumirite, abia mai potu s'au sustie în lupta cu dânsese și că în acésta lupta se consuma partea cea mai scumpa a puterilor noastre.

Dar nu e destulu chiar nici atâtulu.

Nu este în Europ'a aprópe nici o națiune, care s'au nu fia reprezentata în Români'a. Sânt aici Nemți, Maghiari, Francesi, Italiani, Rusi, Greci, Englesi, Spanioli, Polonesi, sânt cu deosebire la 500,000 ovrei.

Dintre acestia foarte puținulu au dreptulu de a luá parte la viéti'a publica a Româniéi. E înse cu putinția că ei s'au stee în țiera fără de a înriuri într'unu chipu ori într'altulu asupra lucrurilor ce se petrecu într'ens'a?

Deci, déca vom aduná tóte puterile, care directu ori indirectu înriurescu asupra viéti'i publice din Români'a, vom aflá, că abia a trei'a parte din aceste puteri e isvorita din suflete românesci.

Noroculu Românilor e numai că țier'a e româna, că ei sânt în viéti'a publica majoritatea relativa și că

deosebitele elemente își manifesta înriurirea în deosebite direcțiuni.

Patur'a de sus a poporațiunii din Români'a nu e decât unu talmesiu-balmesiu de felu de felu de ómeni, din care elementulu român se muncesce sè faca Români : acést'a e fas'a în care se afla viét'ia publica din Români'a.

Ioanu Slaviciu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Ochii vèneti împloratori semenau atâtu de multu, oh! atâtu de multu cu ai aceleia, care nainte de 17 ani formau întréga esistint'ia ei. Ea, maic'a, nu pricepea nici unu cuvèntu; ea sciea numai atât'a, că fic'a ei sta înaintea ei.

— Fiic'a mea, oh, fic'a mea! — suspinà ea, si Polly se simtî deodata îmbrășiata si înundata cu sarutări si lacrimi.

Primulu ei cugetu fu că Lady Charteris a nebunitu, si înspaimântata cautà sè se smulga din braçiele ei; ea a fost preparata sè întimpine o fantoma, nu înse o nebuna.

Olivia o pricepù îndata.

— Eu te-am înspaimântatu, fic'a mea, — dise ea, ingraba reculegându-se, — tu inse sémeni multu cu o fiintia, ce mi-a fost odinióra fòrte scumpa. Ce ideia curiósă, sè petreci aici o nópte, si în adevèru nu-ti e frica?

— Nu, ilustra dómna, celu puçinu nu nainte de ce am audîtu pasii dtale. Eu dorescu numai, că Ulrich si Rosanna sè nu auda.

— Îti iubesci tu fòrte rudeniele?

— Oh da, mai vèrtos pe Ulrich, pe elu îlu iubescu tóte fiintiele, pâna si câinii de pe strade.

— Si esti tu ferice? — o întrebà dam'a seriosu.

— Ferice? acum nu pré; eu nu credu că órecare s'ar simtî ferice, alu carei nume ar fi Polly Mason.

Lady Charteris surise.

— Numai pentru acést'a? Mângaiate cu sperant'ia, că în o dí îti vei schimbá numele.

Polly rosî, ea cugetà la Ralf Fane.

— Câte óre sùnt, ilustra dómna?

— Una si jumetate. Vîno cu mine acasa; sè nu spui inse nimenuia în Priory despre convenirea nóstra.

— Eu trebuie sè remânu, Mylady; am promis, că voi așteptá, pâna ce vor veni dupa mine, si voiescu sè-mi tînu cuvèntulu.

— Cum inse sè te lasu aci singura?

— Dta esti fòrte buna, Mylady, eu înse nu me temu si în curèndu vor veni dupa mine.

Lady Charteris o sarutà intimu.

— Nópte buna, si Ddieu sè te scutésca!

Polly privì dupa ea, pâna ce nu o mai vedîu.

— Óre ce lucru a avutu ea aici pe acestu tîmpu? — se întrebà ea.

Înca nainte de ce a batutu ór'a a dóu'a din turnuri, se apropià societatea Pollyei. Ei se simtiau nelinisciti si înfricati. Óre aflá-o vor înca în viét'ia?

aflá-o vor acolo, ori a rapit'o cu sine o fantoma în regiunea întunericultui?

Curèndu înse statù Polly suridièndu înaintea lor si sarì sprintena de pe ferèsta.

— Iéta-me iéra, Eliso, în mân'ia ta, a fantomelor si a clotianilor. Speru acum, că vei crede că nu me temu. Déca înse un'a dintre voi va împartasi lui Ulrich si Rosannei, unde a'n petrecutu în nóptea acést'a, veti vedé, ce voi face.

Sprintena si voiósa se aretà Polly în deminét'ia urmatóre la dejunu.

— Mr. Fane va veni acusi, — cugetà ea, reve-dièndu-si garderob'a seracutia si alegându-si vestmentulu vènetu de merino, carele de si erá cam vechiu, totusi i statea mai bine. Perulu ei aurîu erá înderetu legatu cu o pantlica vènetă si-i formá toalet'a simpla.

La unu-spre-diece óre veni cu trasur'a Mr. Fane cu Miss Mathilda Charteris, Polly siedea sub unu convolvulu si cetiá. Privirea elocinta a artistului i esprima destulu de chiar cugetulu.

Elu a venitu sè o duca în Priory, unde sè-i siéda de Rosamunda, si le recomèndà un'a alteia. Mathilda Charteris felicità pe nóu'a cunoscuta cu cuviintia. Mic'a dsior'a nu erá frumósă. O copila palida morbósă cam de 13 ani cu ochi negrii si perulu negru. Toalet'a eleganta si bogata în metasa rosa nu armonisà cu faci'a-i debila, palida si morbósă.

Polly privì toalet'a Mathildei si simtî câtu de seracutia erá ea cu hain'a ei vechia si cu mânile arse de sóre. O dorintia si — sè spunemu adevèrulu — o invidia cuprinse ànim'a ei; — ea merse în Montalien Priory tacènda si monotóna.

Mr. Fane nu observà diferint'ia de toaleta, elu sciea numai, că fetit'ia baronului nu e frumósă, si că lângă ea siéde o fiintia graçioasă.

Miss Charteris conversà cu Miss Mason. În adevèru petrecutu-a ea tóta viét'ia ei în acestu orasielu? Nu a fost nici odata în veru unu institutu? Nu a fost în Paris? nici în Londra? Cátu de înfioratóre trebuie sè fia o astfel de esistintia! Si cu compatimire privià la fetit'ia dela tiera, care nu sciea nimicu despre lume si splendóra ei.

Fia-care cuvèntu, fia-care întrebare o superá pe Polly ea se cai, că a venitu, si întrà fòrte mahnită în halele Priorii.

Mr. Fane o conduse în unu salonu elegantu si o rogà sè aștepte, pâna va încunoscint'ia pe Miss Hautton despre sosirea ei, care sè-i siéda de regin'a „Eleanor.“

Si Mathilda o parasi escusându-se.

Polly remase singura. O tacere profunda domniá. Erá cá în o biserica. Tiner'a fetitia privià sfíósă, ba mai asià dicèndu fricósă la lucsul mare ce o împresurá.

Deodata se audíra niște voci în apartamentulu vecinatu.

— Frumósă? — repeti Miss Hautton cu dispretiú, — în adevèru, Mathilde, a disu Mr. Fane? Mie mi se pare, că e o tierana prósta cu peru rosu si alunele în faci'a.

— Si mie, — aprobà Mathilda, apoi adi sè o vedi, Diano, în hain'a ei vechia de colorata. Oh!

— Ce próstia, că a adus'o Mr. Fane aici! Noi sùntem mai asià dicèndu constrinse sè fimu complezante faci'a cu acesta fiint'a prósta.

Polly nu aşteptă mai multu, ânim'a ei eră sè plesnêca de mânîa; ea fugi din salonu pe trepte în jos, si din casa afara.

— O tierana prôsta cu peru rosîu si alunele în faşia, — resună totu înca în urechile ei.

Ajungêndu acasa, se privi îndata în oglinda.

Eră adevèratu, perulu ei se putea consideră si rosîu, de si ea pâna acum îlu credea blondinu; avea sub unu ochiu şiepte si sub celalaltu cinci alunele. Ea nu eră nici culta, nici frumôsa, nici buna, ci numai o adevèrata tierana arsa de sôre.

Polly se puse la lucru si lucră cu diligenşia ce pe Rosanna o puse în uimire; si asiă în tacere lucră ea pâna sér'a si merse dupa acea în gradina sè-si recorêca fruntea ardiênda.

La pórta statea Ralf Fane.

— Miss Mason — Polly! — dîse elu cătra ea; — pentru ce te-ai îndepartatu dta? Speru, că nime-neu nu te-a ofensatu?

Ochii Pollyei schinteiau.

— Ce e, Polly? Este-mi permis a te numi asiă? — o întrebă elu în tonu linguştoru.

— Numesce-me cum voiesci, Mr. Fane; ce te si interesêdia, cum sè numesci pe o tierana prôsta? O tierana prôsta cu perulu rosîu nu are de a aşteptă nici unu respectu. De asiu fi Miss Diana Hautton sêu Miss Mathilda Charteris, asiu fi firesce altu cum.

— Ce ti s'a întemplat, Miss Mason? Dta esti tocmai asiă o dama, că si acele, si pe mine me interesêdia cinci minute în apropierea dtale mai multu, decâtu o dî în societatea acelora.

Elu vorbiă adevèrulu. Polly eră totu-de-una mai graşiosă.

— Oh, spune-mi, cine si cum te-a ofensatu!? Eu sciu că nu, si te rogu sè nu credi acêst'a căci cugetulu m'ar tortură si nu asiu putè suferi.

Vocea lui se domoli pâna la o amabilitate nespusa, ochii lui descoperiau o lumina care nu-si smintî calea spre ânim'a fetitiei.

— Dta îti acusi regin'a, Mr. Fane, — surise Polly fâra voia, de si numai momentanu emoşionatu; — ce ar dîce Miss Hautton la aceste cuvinte?

— Ce are Miss Hautton cu mine? Asiū fi eu aici, dîca ea ar fi în stare sè me retina?

Lumin'a argintîa a lunei lumină scen'a si orologiulu din culin'a Rosannei anuciă ôr'a a nou'a.

Ce nôpte minunata! Cătu eră de frumôsa viêtî'a, lumea; si Rosanna o numiă valea plângerei!

— Fi-mi va permis a veni ierasi, si înca curêndu? — o rogă Mr. Fane.

— Dîca ti face placere.

Dupa câteva minute pasi artistulu prin nôptea vederôsa spre castelu; si totu mai tare se convingea, că elu iubescè fôrte pe Polly.

— Pentru ce nu am moştenitu eu avutîa multa? — oftă elu, — asiū luă pe Polly de soşia si cu ea asiū petrece dîlele vietii mele în Italia.

Si pe când în diu'a următoare Ralf Fane nu se ivi, Polly cercetă pe amic'a ei Alice Warren.

— Ce mai faci, Alice? Unde e muma ta?

— Ea e în oraşiu, tatalu meu în oficiu, Willy e la pâneria, si eu nu sciu ce sè facu. Acî e unu biletu din castelu, care recêrca pe fratele meu, a primî conducerea unei luntrice la o partîa ocaşionala de escurşione.

Polly primî în sus; asiă dara acea n'a venitu

Ralf Fane? Pentru ce înse nu i-a pututu elu spure?

— Fiii Lordului sciu vêsli, — continuă Alice, — strâinulu artistu înse nu scie, si Willy sè le con- duca luntricea.

Unu cugetu viclênu tresari prin Polly. Ea sciea vêsli si voia sè scia cum se porta Mr. Fane faşia cu Miss Hautton.

Alice pricepè din faşia atentîunea şmiceii ei.

— O, Polly, lasa-te de propusulu teu, — o rogă ea.

Eu câteva septemâni mai nainte a adusu Polly din recuisitele teatrale ale lui Ulrich estratu de nuci si tinctura de coloratu perulu, s'a îmbracatu în vest- mintele lui Willy si a conversatu unu patrariu de ôra cu Rosanna, pâna abiă a cunoscutu însielatiunea.

Lasa-te de propusu, — repetî Alice, — cugetă dîca te vor cunôsce!

— Eu voiescu, si în casulu celu mai criticu nu e nici o crima. Ada-mi estratulu de nuci si vestmin- tele de dumineca alui Willy.

Nu o înculpă pe o fetiă de 16 ani, pentru că eră resoluta în vointî'a ei că o pisica; nici tu, onora- bila cetitôre, nu ai fost mai nainte asiă de întielêpta, că acuma. Pe lângă acêst'a Polly folosi acum momen- tulu, si acêst'a condişionă tóta durerea si caintî'a vie- tii ei.

O fetiă frumôsa blondina întră în cas'a prima- riului, si unu tineru brunetu iesi de acolo.

— Nici ênsasi mum'a ei nu o ar cunôsce, — cu- getă Alice, privindu dupa tinerulu matrosu, carele aru fi fost daunu de modelu lui Murillo. Primariulu s'a întêlnitu cu elu.

— Grabesce Willy, — dîse elu, domnimea te aştepta pe malu.

Doue luntrice deja se leganau pe apa; Ralf Fa- ne eră pe malu si priviă mahnitulu la luntrice lipsin- du-i mân'a conducătoare.

— Dômne ajuta, iéta-lu că vine! — eschiamă elu, — scii dta sè vêslesci?

— De siguru.

— Permeteti-mi dşîôre sè ve fiu spre ajutoru, — se linguşti artistulu, — si-mi spuneti, me rogu aveti voia sè culegeti lili de apa?

— Nu-mi pasa, — cască moştenitôrea.

Cele trei mîi pundi renta se pareau, că disparu în negura. Tinerulu artistu eră neliniscitu; elu putea sè iubêca o duşina de tierane, îndata ce înse eră vor- b'a de casatoria, Diana eră dîn'a lui adorata.

Privirea si vócea luara o espressione nespusu de durerôsa si afabila. Polly o cunoscutu. Întrêga fiintî'a ei se revoltă.

Diana se liniscu.

— Ôre cătu adevèru pôte fi în cuvintele dtale? — dîse dam'a ridiêndu; — asiū voi sè sciu ôre price- pe nim'fa dtale dela tiêra esintî'a dulcelor vorbiri ale dtale?

— Polly cea micuă? — rise elu, — dta scii, amabila dşîôra, că ea e numai o fetiă frumôşica, unu modelu pitorescu cu peru aurîu, si ochi dragalasi. Cine si tîne vorbiri unei tierane! Numai acea sè-ti spunu dtale, Diana, este parerea ânimei mele.

(Va urmă.)

Ce e nou ?

Invitare la balulu ce se va arangia cu ocaziunea adunării generale a Societății pentru fondu de teatru românû în 17 noemvre 1878 c. n. în Alba-Iulia în sala chioscului promenădii din orasiu în favoarea Societății pentru fondule de teatru românû si a soldatilor raniti în Bosnia. Pretiulu de intrare : pentru persoana 1 fl. v. a., pentru familia 2 fl. v. a. Oferte se primescu cu multiamire si se vor publică. Bilete de intrare se capeta în ser'a balului la cassa, pâna atunci în negociatori'a dlui Antoniu Csiki. Începutulu la 8 ore sêra. Comitetul arangiatoriu. Ordinea de dantiu : 1. Ardelean'a. 2. Valsu. 3. Cadrilu. 4. Polc'a. 5. Romana. 6. Csárdás. 1. Valsu. 2. Cadrilu. 3. Polc'a masureca. 4. Romana. 5. Polc'a trablante. 6. Hatjegana. Între pause „Calusierulu“ si Batuta jucate de 16 parchi.

Cea mai frumoasa femeia maghiara. La congressul etnograficu din Paris s'a tramisu si o colectiune de fotografii ale celor mai frumoase femei maghiare. Acolo s'a constituitu unu juriu, spre a judeca ueia merulu lui Paris. Galantul juriu a decisu, ca cele mai frumoase sunt : contess'a Elena Andrassy (fiic'a ministrului de esterne), baroness'a Paulina Ilkey, contess'a Elena Pejacevich si Matilda Barthodeisky. Va se dica, tote din clasele innalte. Inse fam'a numai decatu a cosu la ivela, ca judecat'a juriului e dictata numai de galanteria, si ca cea mai frumoasa este un'a din clasele mai jos, si anume — grozavu! — fiic'a unui portaru alu contilor Károlyi. Acesta se numesce Margareta Kovács, e de 16 ani si posede o frumsetie admirabila.

Curiosa resbunare. Trenul tocmai avea se plece din Paris la Versailles, când unu barbatu voi se se urce, cu tigar'a ardienda, în unu cupeu de class'a prima. Dupa ce intră, zari ca acolo se afla si o femeia, deci voi se-si arunce tigar'a. Inse înainte de a fi pututu face acest'a, dam'a il si atacă, pentru negalantieria, ca a intratu cu tigar'a ardienda. Barbatul isi ceru cusele, si esf, apoi merse de ocupă locu în class'a a III. Acolo gasi pe unu lucratoru, pe care se simtiea forte mirosul de aiu. „Frate, i dise caletorulu, caletoritu-ai cândva în clas'a prima?“ — „Ba.“ — „Ieta dar biletulu acest'a, du-te si ocupa locu în clas'a prima!“ Astia se si întempla. Trenulu plecă, si femeia fu silita a suferi pâna la Versailles mirosul de aiu.

Cunun'a regelui de Hollandia e ficsata pe 15 nov. si se va serbă în Arolsen. Apoi parchi'a regesca va intră în orasiulu Amsterdam, unde se vor arangia solenitati mari. Corpul legiutoru si-a datu unanimu consimtiemntul la acesta casatoria.

Principele mostenitoru alu Germaniei a caletoritu dilele trecute prin unu satu, unde invetiatorul l'a intimpinatu cu unu cvartetu cântatu de scolariu sei. Principele dorindu se cunôsca si tecltu a celui cu cvartetu, dise invetiatorului se i-lu deie. Acest'a zapacitu de atata onore, caută prin busunare, si predete principelui o hârtia. Principele, nici nu se uită la ea, ci o puse în portfoiu. Invetiatorul se despari îndesultitu. Dar sosindu acasa, vediu cu groza, ca în locu

de tecstu, a datu principelui o conta ne platita a croitorului. A dou'a di primi conta — platita.

Primulu israelitu în functiune româna, este dlul M. Brociner, fost locotenentiu în armat'a României, pe care ministrulu de finantie l'a numitu în postul de împiegatu de cancelaria la biuroul de vama din Galati. Dlu Brociner — ni spune „Resboiul“ — cu ocaziunea resboiului, a servitu ca voluntaru în armat'a româna, dobândindu gradul de sub-locotenentiu; elu a cadutu ranitu în faci'a Plevnei, si a fost decoratu cu „Virtutea Militara“ si cu „Steu'a României“ si cu o decoratiune rusa.

Mileticiu în închissorea din Vatiu se afla în pavillonulu delinquentilor politici. Are o odaia mica, cu o feresta spre gradina, înaintea careia se preâmbla unu pazitoru înarmatu. Elu arare ori pôte se primisca visite, si atunce numai în presinti'a directorului. Capeta carti din bibliotec'a închissorii, si cetesce mai alesu opuri istorice si de sciintie naturale, tote de autori germâni, si isi face notitie. Odata a cerutu si opuri si diuare politice, dar i s'au refusatu. Densulu e morosu, nu pre vorbesce, si unguresce de felu nu rostesce nici unu cuventu. Perulu si barb'a i s'au albitu. E sanetosu.

O femeia din Praga a cetitu în diuarie, ca fiulu ei din Bosnia a cadutu. Acesta avu înriurire atatu de grozava asupra ei, încatu muri. Dupa mórtea ei se constată, ca scirea a fost falsa, si fiulu ei traiesce.

✓ **Colonisare italiana în Români'a.** Mai multi italieni locuitori în Români'a au infintiatu unu comitetu, care si-a propusu a mijloci, ca italianii — în locu se se transpôrte în tieri pre departate — se se asiedie în Dobrogea, care în curendu se va anectă României. Colonii italiani aru puté se invetie pe tieranii români se schimbe stepele nemarginite în livedi artificiale prin udarea tierinelor cu apa adusa în scientiuletie dintr'o gârla, se schimbe baltile în orezarii, se imbunetatesca modulu de a cresce gândacii de metasa; astfel ar vini o di, în care brândi'a, vinulu, orezulu si metas'a, aru formă patru rame de esportare din Români'a. Pe lângă acest'a, tieranulu italianu, pusu în contactu cu tieranulu românû, ar deveni românû chiar dela generatiunea a doua.

Perulu calugaritielor. Mod'a de a purtă peru falsu si marea cantitate a marfei ce se cauta, a pusu si acestu articolu pe terenulu unei înjosite speculatiuni. Nu numai ca multe cocuri se prepara din peru taiatu alu unor persoane mórte, dar comerciantii francesi au avutu pâna si ideia de a se adressă si la manastirile de calugaritie. De câte ori o sora se calugaresce, stari'ta ia pletele taiate, le pune de o parte si le vinde în folosulu comunitatii manastiresci.

Treiluniulu octomvre—decemvre începându-se cu nr. 74, deschidemu prenumeratiune noua la fôia nostra, cu conditiunile însemnate în frunte. Observâmu, ca în treiluniulu acesta vom dá si suplementele promise pentru acestu semestru. Rogâmu pe abonantii ale caror abonamente vor espiră se le rennoiésca de timpuriu, seu se ne retransmita esemplarele.